

— Какво искаш? — Искамъ да ми обърнешъ внимание, да ме погледнешъ.

Често, когато работитѣ на хората не вървятъ така, както желаятъ, тѣ се опълчватъ противъ Бога. Тѣ започватъ да роптаятъ противъ Бога, защо ги е поставилъ при толкова трудни условия, защо на едн-кого си е далъ толкова много, а на него — толкова малко. Има право човѣкъ да задава такива въпроси, но когато той е предприемалъ една или друга работа, питалъ ли е Господа, да я започне или не? Ако човѣкъ, като разумно същество, иска смѣтка отъ Бога, защо не иска смѣтка и отъ себе си, за своитѣ отношения къмъ подобнитѣ си? Човѣкъ трѣбва да бжде справедливъ: каквово изисква отъ Бога, това трѣбва да изисква и отъ себе си. За да не изпадатъ въ противоречия, религиознитѣ хора казватъ: Богъ е свободенъ да прави, каквото иска, а ние трѣбва да мълчимъ. Тѣ казватъ така, а въ сжщностъ не живѣятъ споредъ своята философия. Значи, въ това отношение тѣхната философия не е права. Тѣ иматъ право да запитватъ Господа по различни въпроси, но каквото Той имъ отговори, тѣ трѣбва да разбиратъ. И каквото разбератъ, трѣбва да го приложатъ. Свѣтскитѣ хора пъкъ се основаватъ на авторитета на нѣкой ученъ и считатъ, че сж прави. Какво ще кажатъ тѣ единъ день, следъ като животътъ имъ, който сж съградили върху известенъ автори-